

Frau Twardowska.

Ballade von Adam Mickiewicz.

Pani Twardowska.

Ballada przez Adama Mickiewicza.

Deutsche Übersetzung von Carl v. Blankensee.

Componirt 1835.

[Von Loe we für Op. 50 (somit Heft II Nr. 3) bestimmt gewesen, dann aber als Op. 51 vorgemerkt, nunmehr also der Polnischen Balladen Heft III Nr. 2.]

Bisher unveröffentlicht.

Nr. 7.

Allegretto, non tanto. mf

mf stacc.

cresc.

piano

Ei, das tanzt, das lärmt und trin_ket! ei, das Völkchen, das ver_steht es! Wie die
 Je - dza, pi - ja, lul - ki pa - la, tańce, hu - lan - ka, swa - wo - la! Le - dwie

Schenke um nicht sin_ket! Hei_sa! hop.sa!_ hei_sa!_ geht es.
 karczmynie róż - wa - la, cha cha! chi chi!_ hej_że!_ ho - la!

dim.

p Twardow - ski sitzt hin_ten wei_ter, stützt die Seiten mit den Armen: „Lu_stig,
 Twardow - ski siadł w kón_cu sto_ła, pod_part się w bo_ki jak ba_sza; hu_laj *f*

Leu-te, lu-stig! schreit er, neckt und höhnt und schreckt die Armen.
 du-sza! hu-lay! wo-la; śmie-szy, tu-ma-ni, prze-strasza.

Ei-nem Kriegsknecht, der die Fa-bel sei-nes Muths er-zählt beim Glase, piff ums
 Żoł-nie-rzo-wi, co grat zuchaw szystkich ta-je i po-trąca; świ-snął

Ohr er mit dem Sa-bel: sieh, der Kriegsknecht ward ein Ha-se.
 szablą ko-to u-cha, już z żoł-nie-rza masz za-ją-ca.

Vom Ge-richt dem Ad-vo-ka-ten, welcher still die Schüssel leer-te, klap-pert
 Na-pa-tro-na z try-bu-na-łu, co mil-czkiem wy-próżniał rondel, za-dzwo-

pp

sacht er mit Du - ka - ten: Wind.hund ward der Rechtsge - lehr - te.
 nił kie - ską po - ma - łu, z pa - tro - na - ro - bi się kon.del.

leggiero *pp*

f

Schuster kriegtdrei Na - sen - stü - ber und drei Röhr - chen in die
 Szewcu w nos wyciął trzy szcutki, do ła przym - knął trzy ru -

f

Löcher: ein Fass Dan - zi - ger und drü - ber zapft er aus dem Kopf dem Zecher.
 reczki, cmoknął, cmok, i gdańskięj wód - ki, wy - to - czył ze - ła pół beczki.

p

Aus dem Glas schlürft das Ge - tränk er, horch! da hört er drin Ge -
 Wtém gdy wód - kę pił z kie - li - cha, kie - lich za - świ - stał, za -

p

knat,ter,schaut hin - ein drum: „Ei,was Hen-ker! Was wollt Ihr denn hier, Ge - vat-ter?“
 sgrzytał; pa - trzy na dno: „Co u li - cha? Po coś tu, ku - mie za - wi - tal?“

pp
 Teu.fel - chen sass auf dem Bo.den, steif - ge - klei - det zier.lich Jüngchen,grüss.te
 Djablik to był w wód.ce na dnie, ist - ny Nie.miec, sztuczka ku - sa; skło - nił

pp

pp

nach der neu.sten Mo.den, zieht den Hut und macht ein Sprüngchen,
 się gościom u - kła.dnie, sdył ka - pe - luss i dał su - sa.

cresc.
 wuchzwei El - len, eh' vom Gla.se auf den Bo.den er ge - fal.len; Hah.nen -
 Skie - li - cha aż na pod - to - gę, pa - da roś.nie na dwa łok.cię; nos jak

cresc.

sf

sf

sf *p(con gioia!)*

fuss und krum.me Na - se, an den Fin - gern Sperber - kral - len., Ah... Twar - dowski!
 ha - czyk, kur - zą no - gę, i kro - gul - cze ma pa - znog - cie. „A... Twar - dowski,

cresc. *p*

nun, ich grüss' dich!“ sprach's und rückte ihm zu Klei - de., Dein Ge - dächtnis,
 wi - tam bra - cie!“ to mó - wiąc bie - ży ob - ce - sem! „Cóż to!

cresc. *p*

cresc.

scheints ver - liess dich: däch - te doch, wir kenn'n uns Bei - de! Hast du
 czy - liż mię nie zna - cie? je - stem Me - fi - sto - fe - le - sem! Wszak ze

cresc.

nicht in den Kar - pa - ten dei - ne See - le mir ver - hand - delt? Ha - ben
 mnąs na Ły - séj - Gó - rze ro - bił o du - szę za - pi - sy? Cy - ro -

cresc.

wir nicht die Trak - ta - ten, du ge - schrie - ben, ich ge - sandelt? Ich gab
 graf na by - czéj skó - rze pod - pi - sa - leś ty i bi - sy. Mia - ty

cresc.

mich dir zum Ge - sel - len, du ver - sprachst, nach drei - en Jah - ren dich in
 słu - chać twe - go ry - mu; ty, jak dwa la - ta prze - bie - gą, mia - leś

più cresc.

Rom mir zu ge - stel - len, um mit mir zur Höll zu fah - ren. Sie - ben
 po - je - chać do Rzy - mu, by cię tam por - wać jak swe - go. Już i

Jah - re schon ver - lie - fen, dei - ne Handschrift ist ver - fal - len: Du, ein
 sie - dem lat u - cie - kło, cy - ro - graf na - dal nie słu - ży: ty, cza -

più cresc.

ancora cresc.

Schreck der Höl - le Tie - fen,denkst nicht dran,nach Rom zu wal - len. Doch die
ra - mi drę - cząc pie - kło, a - ni myśl -isz o po - dró - ży. A - le

cresc.

Ra - che, wie sie lah - me, lock - te dich uns ins Ge - he - ge; die - ser
zem - sta choć le - ni - wa, na - gna - ta cię w na - sce się - ci; ta kar -

Krug: Rom ist sein Na - me; mit Ar - rest ich Euch be - le - ge!“
czma Rzym się na - zy - wa; kła - dę a - reszt na wa - sze - ci!“

f *dim.*

p *cresc.*
 Twar - dows - ki' will aus dem Hau - se auf ein solch dic - tum a -
Ku drzwiom Twardowski się kwa - pił, na ta - kie dic - tum a -

p *cresc.*

f *sf*

cer.bum; Teu - fel packt ihn bei - der Krau - se: „At u - bi no.bi.le
cer.bum; dja - beł za kum - tusz - u - ta - pił: „A gdzie jest no.bi.le

pp

ver.bum?“ Ja, die Sa.che scheint ver.
ver.bum?“ Co tu począć, ku - sa

piano

sf *p* *pp*

cresc.

teu.felt: hier heisst's sich zum Tod be - rei - ten; doch Twar - dows - ki nicht ver -
ra - da: przyj - dzie już na - ło - żyć gło - wą. Twar - dowski na kon - cept

cresc.

f

zwei.felt, macht schon neu - e Schwierig - kei - ten: „Schau in - den Kon - trakt, mein
wpa - da, i za - da - je trudność no - wą. „Patrz w kon.trakt Me - fi - sto -

f

Lie - ber, dort, merk auf, giebt's ei - ne Stel - le: Wenn nun mei - ne Zeit vor -
fi - lu, tam wa - run - ki - ta - kie - sto - ją: po - la - tach ty - lu a

ü - ber, und ich mit dir soll zur Höl - le, darf ich noch zu drei - en
ty - lu, gdy przyj - dziesz brać du - szę - mo - ją, bę - dę - miał pra - wo trzy

Ma - len dich als Herr zur Ar - beit zwingen, und du musst, was wir be -
ra - zy za - prządz cie - bie do ro - bo - ty, a ty naj - twardsze roz -

fahlen, bis aufs Jo - ta uns voll - bringen. Schau, dort
ka - zy, mu - sisz speł - nić co do jo - ty. Patrz, o -

hängt der Schen-ke Zei-chen, schmuckes Pferd, ge-malt auf Lin-nen, ich-be-
to jest kar-czmy go-dło, koń malo-wa-ny-na płótnie; ja-chcę

gehr es zu be-stei-gen, und das Pferd trag mich von hinnen.
mu-wsko-czyć na sio-dło, a koń niech zko-py-ta-utnie.

Dreh mir ei-ne Peitsch'aus San-de, dass ich's auch wo-mit kann treiben, und ein
Skręć mi przytém bic-zyk z pia-sku, że-bym miał czém ko-nia chłostać, i-wy-

Wirthshaus bring zu Stande, wo zur Fütt-rung ich kann bleiben.
mu-ruj gmach w tym la-sku, bym miał gdzie na po-pas zostać.

p

Aus Nuss_kern das Wirthshaus ma_che, hö_her nicht als die Kar_pa_ten Ju_den -
 Gmach bę - dzie z ziarnek or - ze_cha, wy_so - ki pod_szczyt Krę_pa_ku, zbród ży -

p stacc.

pp

bär_te nimm zum Da_che, und Mohn_körnchen brauch als Lat_ten. Schau dies
 dowskich ma być strzecha, po_bi - ta na_sie_niem zma_ku. Patr, o -

pp

Zweckchen, ein Zoll Di_cke, drei Zoll lang, das nimm zum Ma_sse, in die Körner, Stück bei
 to na mia_rę ćwieczek, cal gru_by, dłu_gi trzy ca_le, wkaźde zma_ko_wych ziarn.

Stü_cke, drei mir solcher Nä_gel pas.se!“ Me_phi -
 ne_czek wbij mi ta_kie trzy bret_na_le.“ Me.fi -

f

sto.phel, sausend springt er, putzt das Röss.lein, füt.tert, trän.ket, drauf die
sto.fil duchem sko.czy, ko.nia czy.ści, kar.mi, po.i; po.tém.

Peitsch' aus San.de schlingt er, und ist fer.tig, eh'man's denket.
bicz z pia.sku u.to.czy, i już w go.to.wo.ści, sto.i.

'Auf den Renner steigt Twardows.ki rei.tet Schritt und ga.lop.pi.ret, prüft in
Twardowski dosiadł bie.gu.sa, pro.bu.je podsko.ków, zwro.tów, stę.pa,

Al.lem ihn als Ken.ner.Sieh! das Haus ist auch voll.füh.ret.
ga.lo.pu.je, ktu.sa; pa.trzy, aż i gmach już.go.tów.

„Nun, ge - won - nen, Eu - er Gna - den! Doch das Zweit' ist zu be -
 „No! wy - gra - łoś, pa - nie bi - sie; lecz dru - ga rzecz nieskoń -

p
 gin - nen: Hier im Napf musst du dich ba - den, und Weih - was - ser, wiss', ist
 czo - na, trze - ba ską - pać się w tej mi - sie; i to jest wo - da świę -

p

p
 drinnen.“ Teu - fel würgt sich, er kriegt Zu - cken, sein Ge -
 co - na.“ Dja - bel kur - czy się i krztusi, aż zim -

dim. *p* *sf*

f
 sicht wird im - mer blas - ser; doch Knecht ist er, darf nicht mu - cken, köpf - lings
 ny pot na nim bi - je; lecz pan ka - że, słu - ga mu - si; ską - pał -

sf *f* *f*

stürzt er_ sich ins_ Wasser; fliegt her_ aus mit Blit - zes - schnell.le, schüt - te't
 się_ bie - dak po - szy.ję Wy - le - ciał po - tém jak z pro - cy, otr - ęst

sich und pru - stet grimmig: „Jetzt bist un - ser du, Ge - sel.le! nie ein heisser Bad durch -
 się, i parsknął raż.nie: „Te - raz ju żeś w naszej mo - cy, naj - go - rętszqm od - był

schwimm'ich.“
 łaż - nie!“

Andantino gioioso, con espressione giusta.
amoroso

„Eins — nur fehlt noch, nichts dann drü - ber, nun — das
 „Je - szcze je - dno, bę - dzie kwi - ta, za - raz

letz - - te Zeit - - ver - treib - chen! Schau Die dort, uns gegen -
 pę - - knie moc - - czar - to - wska. O - to jest, patrzaj ko -

ü - ber, Frau Twar - dows - ka ist's, mein Weibchen. Ich will auf ein Jahr statt
 bié - ta, mo - ja zo - ne - czka Twar - dow - ska. Ja na rok u Bel - ze -

dei - ner bei Be - el - ze - bub lo - gi - ren, auf das Jahr magst du - statt
 bu - ba przyjmę za cie - - bię mies - ka - nie, niech przez ten rok mo - ja

mei - ner dich bei mei - nem Schatz quar - ti - ren.
 lu - baz to - bą, jak zmę - żem - zo - sta - nie.

Lieb und Treu - ihr ge - lo - be,
 Przy - siąż jej mi - łość, sza - cu - nek,

zum Ge - hor - sam dich ver - pflich - te. Wenn du
 i po - stu - szeńst wo bez gra - nic; zła miesz

Più con moto.

nicht be - stehst die Pro - be, ist der gan - ze Pakt zu nich - te.“
 choć je - den wa - ru - nek, to ca - ła u - go - da za nic.“

piano

Tempo I.

p *staccato*
 Halb nach ihm nur hört der
 Dja - bet - do nie - go pót

stringendo ma sempre piano *piano*

cresc.

Teu.fel, halb er nach dem Schätzchen sa - he; ob - er - hört und sah, litt
 u - cha, pół o - ka zwró - cił - do - sam - ki; ni - by - pa - trzy, ni - by

stacc.

cresc.

Zwei.fel, denn schon war der Klink' er - na - he. Als Twar - dows - ki, ihn be -
 stu - cha; już tym - cza - sem - bli - sko - klamki. Gdy Twar - dow - ski mu do -

sf

sf sf sf sf

drängend, ihn von Thür und Fen - ster scheuchet, da, - durchs Schlüs - sel - loch sich
 ku - cza, od drzwi, od o - kien od - py - cha, czmychnąw - szy dziur - kę od

ff

zwän - gend, nimmt Reiss - aus er - und ent - fleuchet.
 klu - cza, do - tąd jak czmycha tak czmycha.